

رونق تولید

تابلوی سیاسی

انعکاس آخرین تحلیل ها و مواضع رسانه ها و جریانها

BASIRAT.IR

آموزش تحلیل سیاسی / ده سؤال از رهبر انقلاب درباره برجام (۱۳)

سؤال هشتم: واکنش رهبر انقلاب در مقابل بدعهدی طرف آمریکایی چه بود؟ ما به همه‌ی تعهدات عمل کرده‌ایم، این مردک می‌آید بیرون و می‌گوید که من قبول ندارم و خارج می‌شوم... حالا گفته می‌شود که برجام را می‌خواهیم با این سه کشور اروپایی ادامه بدهیم... من می‌گویم به اینها هم اعتماد نکنید؛ [اگر] می‌خواهید قرارداد بگذارید، تضمین به دست بیاورید... و آلا فردا اینها هم همان کاری را خواهند کرد که آمریکا کرد.

۹۷/۲/۱۹

معاونت سیاسی نمایندگی ولی فقیه در سپاه / سال ششم / شماره ۷۹۴ / دوشنبه ۲۴ تیر ماه ۱۳۹۸

ترند اختلاف

صبح نو: حجم و تنوع انتقادات درون‌جریانی اصلاح‌طلبان به طرز قابل توجهی افزایش یافته و روزی نیست که خبری از آن در رسانه‌های وابسته و متمایل به این جریان، در این باب منتشر نشود. انتقادات لاقبل دو بخش عمده دارد: اول ابراز نگرانی از شکست احتمالی این جریان در انتخابات مجلس و دوم بازخوانی اختلافات قدیمی میان مشارکتی‌ها و سازمانی‌ها و کارگزارانی‌ها و دیگر اقطاب اصلاح‌طلبان. البته هر دوی این افشاگری‌ها واقعی است و نمایان‌کننده پشت صحنه رقابت‌های میان حامیان دولت کنونی که نگران کاهش اعتبار و محبوبیت منتخبان خویش هستند و طبعاً ریزش پایگاه رأی‌شان. اما این وضعیت (یعنی خودانتقادی فراگیر کنونی) پایدار نخواهد ماند، چرا که آسیب اول با تحریک عناصر مؤثر و به میدان آمدن آن‌ها برای ارائه طراحی‌های سیاسی و کمپین‌های رقابتی، ترمیم خواهد شد و حالت لختی بدنه از بین می‌رود. در مورد آسیب دوم نیز تجربه نشان داده که با نزدیک شدن به زمان نهایی رقابت و با اعمال فشار تشکیلاتی، بر شکاف‌ها مرهم گذاشته شده و برای پیروزی، همه اختلافات نادیده گرفته می‌شود. نمونه تاریخی‌اش کنار رفتن آقای عارف در انتخابات ریاست‌جمهوری ۹۲ به نفع آقای روحانی، آن‌هم در شرایطی بود که وی بنای کناره‌گیری نداشت. این‌ها همان ترندهای تکراری و همیشگی دوم خرداد است و نباید اسیر آن‌ها شد.

آقای روحانی! دادن آن همه امتیاز نقد برای گرفتن کاپ اخلاق بود؟!

کیهان: روحانی در اظهارنظری تأمل برانگیز گفته است که برجام، پیروزی اخلاقی ایران بود! حال سؤال این است که آیا دادن آن همه امتیاز نقد برای گرفتن کاپ اخلاق بود؟! در صنعت هسته‌ای بتن ریختیم که کاپ اخلاق بگیریم؟! مگر قرار نبود که به واسطه برجام تمامی تحریم‌های ضدایرانی بالمره لغو شود و نه تعلیق؟! وی افزود: قدرت‌های بزرگ ۱۲ سال بود که به ما می‌گفتند شما کار غیرقانونی انجام می‌دهید و بمب درست می‌کنید ولی بعد از گفت‌وگو، این پرونده بسته شد که کار بزرگی است.

برخلاف این اظهارنظر، PMD عملاً بسته نشده است. در روزهای گذشته، نشست شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به درخواست آمریکا و با موضوع پرونده ایران برگزار شد.

لازم به ذکر است که بر اساس قطعنامه آژانس، اولاً ابعاد احتمالی نظامی برنامه هسته‌ای ایران دیگر قید «احتمالی» ندارد و به طور «یقینی» و «قطعی» ثابت شد که ما در گذشته کارهایی غیر قانونی انجام داده‌ایم و بدین ترتیب به واسطه برجام

بخش قابل توجهی از ادعاهای دروغ غرب علیه ایران در ۱۲ سال گذشته به یک سند حقوقی و معتبر بین‌المللی تبدیل شد.

روحانی با بیان اینکه ما می‌خواستیم در این توافق، غنی‌سازی ما قانونی شود، افزود: برخی بیان می‌کردند که توافق هسته‌ای به نفع آمریکا است که اگر این گونه بود پس چرا از آن خارج شد و اعلام کرد که این بدترین توافق تاریخی برای ما بوده و ایران همه چیز را در این توافق از ما گرفت.

برخلاف این اظهارنظر، اولین موضوع مهم و حیاتی برای آمریکایی‌ها در مسئله برجام، محاسبه آنان درباره نوع واکنش ایران بود. از نظر طرف آمریکایی اگر ایران از برجام خارج نشود و همچنان به تعهدات خود ادامه دهد و تغییری از طرف تهران در این معادله رخ ندهد، خارج شدن رسمی آمریکا از برجام، بهترین گزینه است. این وضعیت برای آمریکا «یک تیر و دو نشان» بود. یعنی از یکسو آمریکا در عین حال که - با خروج از برجام - دیگر هیچ تعهدی نسبت به برجام ندارد، با خیال آسوده نظاره‌گر اجرای تعهدات یکطرفه برجامی از سوی ایران است. بر همین اساس بود که «جان کری» - وزیر خارجه دموکرات آمریکایی - شهریور ۹۷ - در مصاحبه با شبکه «سی.بی.اس» گفت: «واقعیت این است که این توافق (برجام) دارد کار می‌کند و بدون ایالات متحده هم دارد کارش را می‌کند!»

خطر اصلاحات بودجه ای دور از دسترس

خراسان: دو روز پیش، شورای هماهنگی سران قوا، کلیات طرح اصلاح ساختار بودجه را تصویب کرد و دیروز سرفصل‌های ۹ بسته اجرایی در این زمینه منتشر شد. ۹ بسته ای که اصلاح نظام یارانه ای کشور، اصلاح نظام بانکی، مولد سازی دارایی‌های دولت و اصلاحات در شرکت‌های دولتی از مهم‌ترین محورهای آن است. به این ترتیب بحث مبنایی اصلاح ساختار بودجه که فراتر از بودجه، نحوه مواجهه با مهم‌ترین چالش‌های اقتصادی کشور را مشخص می‌کند، در مسیر اجرایی شدن قرار گرفته است و با تصویب جزئیات آن در شورای هماهنگی سران قوا در هفته‌های آینده باید منتظر اجرای تدریجی آن بود. پیش از این سازمان برنامه، بازه دو ساله برای اجرای این بسته‌ها در نظر گرفته بود. با انتشار سرفصل‌های ۹ گانه برنامه اصلاح ساختار بودجه مشخص است که همچنان نگاه بسیار کلان و کلی‌گویی بر برنامه ای که از جنس اقدام فوری است، سنگینی می‌کند. واقعیت این است که ما در شرایط سخت تحریم‌ها و با احتمال کاهش ۱۰۰ هزار میلیارد تومانی درآمدهای نفتی امسال، باید به دنبال دو اقدام مشخص باشیم؛ نخست، تصمیمات کوتاه مدت برای جبران کاهش درآمد نفتی امسال و تراز شدن بودجه و دوم، اصلاحات بلندمدت در ساختار بودجه تا علاوه بر مواجهه با چالش‌های اساسی اقتصاد ایران از جمله چالش‌های نظام یارانه ای و بانکی، بودجه کشور به طور متوازن، از درآمد نفت مستقل شود.

فهرست منتشر شده توسط سازمان برنامه نشان می‌دهد که نگاه این سازمان بر اقدامات بلندمدت است و حداقل تاکنون، خروجی عملیاتی در این برنامه‌ها دیده نشده است. این در حالی است که چندی پیش مرکز پژوهش‌های مجلس با انتشار برنامه ای ۱۰ بندی، نسخه اداره کشور بدون نفت را تشریح کرد. برنامه ای که به صورت ریز و جزئی مشخص کرده بود که کاهش ۱۰۰ هزار میلیارد تومانی درآمد نفتی امسال با افزایش درآمد و کاهش هزینه از چه محل‌هایی قابل جبران است.

اکنون با وجود طراحی چنین برنامه عملیاتی (فارغ از این که ممکن است بخشی از جزئیات آن قابل نقد و در عین حال قابل تغییر باشد) به نظر می رسد، شورای هماهنگی سران قوا باید درباره معضلات فوری بودجه ای نیز تصمیم بگیرد. قطعاً خواسته رهبر انقلاب برای اصلاح ساختار بودجه، صرفاً ناظر به بلند مدت نبوده و معضل جاری پیش رو نیز مدنظر بوده است. تصمیمات فوری در زمینه مالیات بر سوداگری، اصلاح یارانه انرژی و شفافیت و کاهش ریخت و پاش های فراوان در شرکت های دولتی، ضرورت هایی است که نباید صرفاً در قالب تصمیمات بلند مدت قرار گیرد و در فرایند طولانی تصمیم گیری بماند. باید برای این اصلاحات بودجه ای در دسترس، سریع و قاطع در نظر گرفت.

دستاوردهای از «هیچ» ممنوع!

رسالت: برخی مواضع و کنش های سیاسی اخیر دولتمردان، به ویژه پس از اجرایی شدن تصمیم کاهش گام به گام تعهدات برجامی، قابل تقدیر است، اما همچنان گویا رئیس جمهور و برخی وزرا اصرار دارند که فاصله خود را با مواضع مستحکم و انقلابی امام و رهبری حفظ کنند. از میان گفته های حجت الاسلام روحانی در سفر اخیرشان به خراسان شمالی، دو جمله به تیترو دو رسانه دولتی ایرنا و ایسنا تبدیل شده است. دو جمله «برجام پیروزی بزرگ سیاسی و اخلاقی ملت ایران بود» و «ناکارآمدی دولت، ادعایی نارواست»، یادآور مواضع به غایت اشتباه رئیس قوه مجریه در ۶ سال گذشته است و با وجود آن که در ظاهر، این دو سخن ارتباطی با هم ندارند، اما در واقع، دو روی یک سکه هستند.

برجام، همان زمان که در اوج بود و هواداران دولت برایش جشن می گرفتند و مسئولان تیم مذاکره کننده بابت آن، نشان افتخار و ده ها سکه طلا جایزه دریافت کردند، به گفته رئیس بانک مرکزی خودشان «تقریباً هیچ» بود، امروز که دیگر از برجام جز کاغذپاره ای نمانده، چرا همچنان از آن به صورت افتخارآمیز یاد می شود؟ یک کشور عضو برجام حدود ۱۴ ماه است که رسماً از این توافق خارج شده و عضو دیگر آن، کشتی نفتکش ما را در جبل الطارق توقیف کرده است، تمام تحریم های پیشین و بلکه شدیدتر از آن تحریم ها، ظرف مدت کمتر از ۶ ماه بازگشته و بر اقتصاد ایران تحمیل شده است و تروئیکای اروپایی که قرار بود ساز و کار مالی جایگزینی برای برجام در نظر بگیرد، تا به حال جز بازی دادن دولت، کار دیگری نکرده است. از رئیس جمهور و وزیر خارجه اش که می گفتند به برجام و مذاکره با آمریکا خوش بینند گرفته تا امیدوارترین افراد نسبت به این توافق بی فرجام، امروز همه می دانند که برجام نه تنها «پیروزی» نیست بلکه «عبرت» است و عبرت ها معمولاً در ادوار مختلف تاریخ، نتیجه شکست ها بوده اند. از سوی دیگر، مگر ما چند سال عمده فعالیت های هسته ای کشور را تعلیق و با چند کشور مذاکره کردیم که آمریکا را رسوا کرده و اخلاقاً پیروز شویم؟! کیست که نپذیرد ما آن زمان که خون دانشمندان هسته ای شهیدمان به ناحق بر زمین ریخته شد، برای همیشه تاریخ، در عرصه اخلاق و منطق و استدلال پیروز گشتیم؟ مذاکره با ۶ کشور، قرار بود از عرصه اقتصاد و مشکلات تحریمی کشور گره گشایی کند و حال که به آن مقصود نرسیده، دستاورد سازی برای برجام در دستور کار قرار گرفته است.

چندی پیش هم آقای رئیس جمهور در ادامه همین دستاوردسازی ها برای برجام، مدعی شده بودند که این توافق، سایه جنگ را از سر کشور دور کرده است، حال آن که نزدیک شدن به دشمن برای دفع دشمنی او، نه تنها به مقصد نمی رسد بلکه نتایج زیان بار در پی دارد. تاریخ پنجاه ساله حملات آمریکا به کشورهای مورد هجوم، نشان می دهد که این کشور، تقریباً در تمام موارد، تا چند ماه پیش از آغاز تهاجم، با کشور هدف در حال مذاکره بوده است. از سوی دیگر، ادعای مذاکره و توافق با آمریکا برای دور کردن سایه جنگ، با منطق صریح قرآن در تعارض آشکار است.

مهندسی معکوس اعتماد سازی!

فارس: اگر در همان روز نخست بد عهدی آمریکا، که درست یک روز بعد از اجرای برجام صورت گرفت (۲۷/۱۰/۱۳۹۴)، طبق شروط هوشمندانه رهبری انقلاب، جمهوری اسلامی ایران برجام را متوقف و فرآیند غنی سازی را از سر می گرفت؛ یقیناً سرنوشت برجام به گونه دیگری رقم می خورد و اینگونه نبود که امروز جمهوری اسلامی ایران در حالی در زمین بازی برجام یکه و تنها باقی بماند که تیم های مقابل زمین بازی را ترک کرده اند و بی شرمانه بر مانند یک جانبه جمهوری اسلامی ایران در زمین بازی اصرار می ورزند! اگر این فرموده مقام معظم رهبری که اگر آمریکایی ها برجام را پاره کنند ما برجام را آتش خواهیم زد عملی می شد، بدون شک امروز شاهد این نحوه برخورد و قیحانه از سوی آمریکا و غرب نبودیم.

تعجب آور است در شرایطی برجام بجای لغو تحریم ها، سخت ترین تحریم ها را بر جمهوری اسلامی ایران تحمیل نموده است؛ رئیس ستاد اجرایی برجام که خود در طول چهار سال گذشته بیش از دیگران بر این واقعیت تلخ واقف است، دم از رسمیت و اعتبار بین المللی برجام می زند! آیا این نحوه برخورد دستگاه دیپلماسی آن هم در روز اعلام اتمام حجت و اقدام متقابل؛ منجر به بازدارندگی و بازگشت طرف مقابل به اجرای تعهداتش می گردد؟! در حالی که طرف مقابل، مفاد توافق را زیر پا گذاشته است، صحبت از رسمیت و اعتبار بین المللی برجام بیشتر به یک طنز سیاسی شبیه است تا یک اتمام حجت بازدارنده!

اگر برجام مصوب شورای امنیت است که هست چرا شورای امنیت در برابر خروج آمریکا و نقض مفاد برجام سکوت اختیار کرده است؟! آیا اعمال تحریمهای آمریکا و تبعیت برخی کشورها در اعمال این تحریم ها نقض صریح مصوبه شورای امنیت نیست؟! چرا دستگاه سیاسی و دیپلماسی، پیگیری این مهم را نادیده گرفته است؟! آیا باید منتظر ماند تا کشورهای عهد شکن، اقدام متقابل جمهوری اسلامی ایران را به عنوان نقض مصوبه شورای امنیت، در دستور کار خود قرار دهند؟! آیا اروپا و برخی کشورهای همسو باید تابع نقض عهد آمریکا باشند یا تابع مصوبه شورای امنیت! آیا جمهوری اسلامی ایران نباید رسماً "به شورای امنیت و به همه کشورهای عضو اعلام نماید مصوبه ای که توسط آمریکا و اروپا زیر پا گذاشته شده است اعتبار و رسمیت خود را از دست داده است و جمهوری اسلامی پس از تحمل ماهها خویشتن داری، از این پس خود را ملزم به اجرای برجام نمی داند!؟

در شرایطی که طرف مقابل به تمامی تعهدات خود پشت پا زده و به دروغ دم از حفظ برجام و تلاش برای اجرای آن می زند، صحبت از اینکه به هر اندازه طرف مقابل به برجام پایبند باشد ما هم پایبند خواهیم ماند؛ در کدام منطق سیاسی و دیپلماسی پذیرفته شده است!؟

